

РЕШЕНИЕ

№ 35103

гр. София, 25.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12860** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Р. Ц., като пълномощник на ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на Комисията за противодействие на корупцията (КПК или Комисията), срещу РЕШЕНИЕ №4961/12.11.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19^{-ти} състав по н.а.х. дело №7275/2024г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон. Поддържа, че съдът превратно е тълкувал приложимия закон – Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ, загл. изм. ДВ, бр.84/2023г.) и Закона за противодействие на корупцията (ЗПК). Твърди, че за всички лица по чл.6, ал.1 ЗПКОНПИ възниква задължение да подадат финална декларация по чл.38, ал.1, т.4. Намира за неправилен извода на решаващия състав, че към 15.05.2023г. за ответника по касация Б. Б. не е съществувало задължение да подаде годишна декларация за 2022г., тъй като не е била заместник председател на политическа партия. По аргумент от разпоредбите на чл.17, ал.2 от Закона за политическите партии (ЗПП) и чл.599 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) твърди, че действието на оттеглянето от ръководните органи на политическата партия настъпва след обнародване на решението в Държавен вестник, което в случая на Б. Б. е станало с Решение на Софийски градски съд (СГС) от 02.09.2022г. Оспорва и извода на първостепенния съд за допуснато съществено нарушение на процесуалните

правила, установени в чл.40, ал.2 ЗАНН. Чрез процесуалния си представител юрк. Р. Ц. моли съда да отмени обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да потвърди Наказателно постановление (НП) №КПК-НП-16/01.02.2024г. на председателя на КПК и да осъди ответника за разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Б. П. Б., оспорва касационната жалба и моли съда да я отхвърли като неоснователна. В писмен отговор с вх. №420/22.12.2024г. по описа на СРС, поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира присъждане на разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №КПК-НП-16/01.02.2024г., на основание чл.115, ал.1 и чл.120, ал.1 ЗПК, на Б. П. Б. – заместник председател на Политическа партия „Политически клуб „Т.““ (ПП „ПК Т.“), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 (хиляда и шестотин) лева, за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 във вр. с чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ (загл. изм. ДВ, бр.84/2023г.) – като задължено лице по чл.6, ал.1, т.41 ЗПКОНПИ (отм.) не е подала декларация за имущество и интереси за 2022г. до 15.05.2023г.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №КПК-НП-16/01.02.2024г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: Подателката на жалбата Б. Б. е подала оставка като заместник председател на ПП „ПК Т.“ на 13.11.2019г., но вписването на това обстоятелство в регистъра на политическите партии при СГС, е станало много след тази дата. Със събраните писмени доказателства е било безспорно установено, че Б. нееднократно е уведомявала за това обстоятелство Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ). В резултат на това първостепенният съд е обосновал извод, че по същество не е било реализирано вмененото административно нарушение по чл.37, ал.1, т.1 – т.11 във вр. с чл.38, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ. Обоснован е и извод, че в хода на административно-наказателното производство е било допуснато съществено нарушение на чл.40, ал.2 ЗАНН, тъй като Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е бил съставен в отсъствие на нарушителя без да са били налице предвидените в закона основания за това.

Тези изводи на първостепенния съд се споделят от настоящия решаващ състав, при следните допълващи мотиви:

В чл.6, ал.1 ЗПКОНПИ (отм. ДВ, бр.84/2023г., в сила от 06.10.2023г.) изрично и изчерпателно са посочени лицата, заемащи висши публични длъжности. Такива според приложимата т.41 са председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия. Към настоящия момент лицата заемащи висши публични длъжности са посочени в чл.6, ал.1 ЗПК. Съгласно т.41 такива са председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия. С нормата на чл.35, ал.1 ЗПКОНПИ (отм., действаща към датата на съставяне на АУАН №ПР-602/15.08.2023г.) е въведено

задължение за лицата, заемащи висши публични длъжности да подават декларациите, установени в т.1 – т.4: за несъвместимост (т.1); за имущество и интереси (т.2); за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т.1 (т.3) и за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т.2 в частта за интересите и за произхода на средствата при предсрочно погасяване на задължения и кредити (т.4). В чл.38, ал.1 ЗПКОНПИ (отм., действаща към датата на съставяне на АУАН) са регламентирани сроковете за подаване на декларацията за имущество и интереси. Съгласно т.2 на чл.38, ал.1 ЗПКОНПИ (отм.) лицата, заемащи висши публични длъжности са длъжни да подават декларация за имущество и интереси всяка година до 15 май – за предходната календарна година.

От анализа на цитираните разпоредби следва извод, че по смисъла на т.41 на чл.6, ал.1 ЗПКОНПИ (отм.), а сега чл.6, ал.1, т.41 ЗПК, лица, заемащи висши публични длъжности са само председателите, техните заместници и представляващите политически партии, които получават държавна субсидия. Съгласно изричната норма на чл.25, ал.1 ЗПП държавна субсидия се предоставя на: политическите партии, които на последните избори за народни представители са получили не по-малко от едно на сто от действителните гласове в страната и извън страната, с изключение на гласовете по [чл.279, ал.1, т.6 от Изборния кодекс \(ИК\)](#); коалициите, които на последните избори за народни представители са получили не по-малко от 4 на сто от действителните гласове в страната и извън страната, с изключение на гласовете по [чл.279, ал.1, т.6 ИК](#). Държавната субсидия, предоставяна на всяка коалиция по ал.1, т.2, се разпределя между партиите, включени в състава на коалицията, според коалиционно споразумение, а при липса на такова се разпределя пропорционално на броя на народните представители от отделните партии (чл.25, ал.2 ЗПП).

В настоящия случай не е бил изяснен от административно-наказващия орган въпросът получавала ли е държавна субсидия в релевантния период за 2022г. ПП „ПК Т.“, а оттам напълно необоснован остава изводът, че Б. Б., за която се твърди да е била неин заместник председател, е била задължено лице по чл.38, ал.1, т.2 във вр. с чл.35, ал.1 ЗПКОНПИ.

При това решаващият касационен състав споделя напълно извода на първостепенния съд, че по делото е останало недоказано извършването на вмененото нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във вр. с чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ за което на ответника по касация Б. Б. е наложено процесното административно наказание.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение по н.а.х. дело №7275/2024г. е правилно като краен резултат и не са налице сочените основания за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК на ответника по касация се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева, съгласно представените доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-та} Касационен състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на Комисията за противодействие на корупцията срещу РЕШЕНИЕ №4961/12.11.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19^{-та} състав по н.а.х. дело №7275/2024г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията, представявана от председателя, с адрес: 1000 С., пл. „Света Неделя“ №6, да заплати на Б. П. Б., ЕГН [ЕГН], сумата от 500 (петстотин) лева, разноси по к.а.х. дело №12860/2024г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.